

Bibliografia Pienin – przekrój

(stan na 1.07.2018 r.)

opracował Krzysztof Karwowski

PIENINY OGÓLNI

BATKO JAN, Słownik toponimii pienińskich, Ośrodek Kultury Turystyki Górskiej PTTK w Pieninach, Szczawnica 1990, 51 s.

Omówiono 250 nazw lokalnych z podziałem na Pieniny Spiskie, Pieniny Właściwe i Małe Pieniny wraz z lokalizacją i opisem.

DANKO ŠTEFAN i in., Pieniny w pigułce, DINO Dionýz Dugas, Sabinov 2011, 40 s.

W wersji polskiej, słowackiej i angielskiej opisano ukształtowanie terenu; podział Pienin, otulinę PIENAP, geologię i geomorfologię, gleby, klimat, wody, najważniejsze dopływy Dunajca, wody podziemne, źródła mineralne, roślinność, zbiorowiska roślinne, bezkręgowce, kręgowce, historię i rozwój ochrony przyrody w Pieninach, ochronę strefową, Naturę 2000, rezerваты przyrody, atrakcje turystyczne oraz podano regulamin dla zwiedzających PIENAP.

DĄBROWSKI PIOTR, Ochrona przyrody w pienińskim pasie skałkowym, Oddział Akademicki PTTK, Kraków 1989 (wyd. 2), 123 s.

Omówiono topografię, wody i klimat, powstanie pienińskiego pasa skałkowego, roślinność wschodniej części pienińskiego pasa skałkowego, świat zwierzęcy, obiekty chronione oraz spór o zaporę.

FABIANOWSKI JERZY, Kształtowanie krajobrazu w okolicy Szczawnicy, „Ochrona Przyrody” 1957, 24: 65-156.

Opisano położenie Szczawnicy, klimat, podłoże geologiczne, wody mineralne, lasy; podano opis przyrodniczy i wytyczne zagospodarowania dla Bryjarki, Palenicy i Huliny.

JAGUŚ ANDRZEJ, Charakterystyka regionalna Pienin na potrzeby terenowej edukacji przyrodniczej, „Inżynieria Ekologiczna” 2015, 41: 46-60.

Przedstawiono charakterystykę geograficzną regionu Pienin, będącą materiałem wprowadzającym do zajęć terenowych o profilu przyrodniczym na poziomie akademickim; przedstawiono lokalizację regionu, podział na mikroregiony, scharakteryzowano poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego (budowę geologiczną, rzeźbę terenu, warunki klimatyczne, stosunki wodne, pokrywę glebową, szatę roślinną i faunę); przeanalizowano działalność człowieka, skutkującą rozwojem krajobrazów kulturowych.

JAGUŚ ANDRZEJ, RZĘTAŁA MARIUSZ, Szczawnica i okolice. Przyroda i człowiek, „Karpatus”, Szczawnica 2002, 116 s.

Omówiono fizjografię, formy ochrony przyrody, walory przyrodnicze, klimat, wąwóz Homole, Dunajec, Zbiornik Czorsztyński, Grajcarek i inne potoki, gleby, Łemków, owczarstwo, Szczawnicę, uzdrowisko, wody mineralne oraz składowanie odpadów.

KRONIKA PIENIŃSKIEGO PARKU NARODOWEGO. Tom I. Od początku istnienia do 1961 [red. J. Zaremba], Pieniński Park Narodowy, Krościenko n.D. [1962], msk. 235 s.

Podano najważniejsze daty z historii regionu pienińskiego; omówiono wykorzystanie zasobów przyrody do roku 1932; opisano starania o objęcie ochroną terenów PPN i prace organizacyjne po II Wojnie Światowej do 1961 r.; opisano ważniejsze wydarzenia w PPN w latach od 1955 do 1961 r., stan organizacyjny PPN, turystykę (w tym historię od 1932 r.), przyrodę, hydrografię, omówiono temat zapory w rejonie Czorsztyna; zamieszczono piśmiennictwo (925 poz.).

NIEMIROWSKI MIROSŁAW, Położenie i ukształtowanie, [w:] K. Zarzycki (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 17-31.

Opisano położenie Pienin w stosunku do innych pasm górskich (mapa), pieniński pas skałkowy, ukształtowanie terenu Pienin Spiskich, Właściwych i Małych, ukształtowanie i teorie powstania przełomu Dunajca i Wąwozu Homole.

NYKA JÓZEF, Pieniny. Przewodnik, Trawers, 2008 [oraz inne wydania], 320 s.

Podano ogólne wiadomości i praktyczne rady, omówiono historię i współczesność podpienińskich miejscowości, podano drogi dojazdowe, opisano przyrodniczo i kulturowo Pieniny Spiskie, Pieniny Właściwe, Małe Pieniny i słowacką stronę Pienin.

PANKÓWNA MARIA J., Warunki naturalne Polskiego Spisza, „Zeszyty Naukowe UJ” nr 811, „Prace Etnograficzne” 1987, 22(1986): 67-136.

Opisano budowę geologiczną, wody podziemne i powierzchniowe, jednostki geomorfologiczne, regiony mezoklimatyczne, przydatność rolniczą gleb, szatę roślinną, stosunki faunistyczne; omówiono proponowane kierunki kształtowania i ochrony warunków naturalnych Polskiego Spisza; dołączono słownik terminów geograficznych i piśmiennictwo (173 poz.).

PAVLIK EDUARD, Historia poznawania Pienin słowackich, „Pieniny Przyroda i Człowiek” 1997, 5: 9-19.

Omówiono rozwój turystyki od 1873 r.; opisano źródła mineralne w Śmierdzonec, dzieje zasiedlenia Leśnicy, ważniejsze opracowania naukowe, flisactwo na Dunajcu oraz powstanie słowackiego parku narodowego.

ROMEYKO-HURKO KAJ, Zatopione krajobrazy doliny Dunajca w rejonie Czorsztyna, [w:] J. Partyka, Mijające krajobrazy Małopolski, [seria wyd.:] Mijające krajobrazy Polski, PTTK Zarząd Główny, Komisja Sprawozdawcza, Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej PTTK, Kraków 2011, ss. 115-138.

Omówiono problem budowy zapory; opisano krajoznawczo miejsca i miejscowości: Łopuszna, Dębno, stare Maniowy, Równia Falsztyńska, Ciechorzyn, Zielone Skałki, Czorsztyń, Kluszkowce, Przełęcz Snozka, Wdżar, Przełom Czorsztyński, „Równia Czorsztyńska”, zamek Czorsztyń, Nadzamacze, Podzamacze, Dolina Harczygrund, Pieniński PN, zamek Dunajec, Niedzica, Przełom Niedzicki, „Równia Niedzicka”, Sromowce Wyżna, Wygon, Dolina Falsztyńskiego Potoku, Falsztyń, Frydman, rzeka Białka; wyjaśniono pojęcie krajobrazu ahistorycznego.

SAYSSE-TOBICZYK KAZIMIERZ, Dunajec rzeka Tatr i Pienin, Wydawnictwo Sport i Turystyka, Warszawa 1966, 181 s., [dodatek] streszczenie i tyt. ilustr. w jęz. ang., niem., fr. i ros.

Podano krajoznawcze opisy terenów leżących wzdłuż biegu Dunajca od Tatr, przez Spisz, Pieniny, Beskid Sądecki do Rożnowa, udokumentowane cennymi fotografiami z lat 50. i 60. XX w.

SMÓLSKI STANISŁAW, Pieniński Park Narodowy, Zakład Ochrony Przyrody PAN, Wydawnictwa Popularnonaukowe nr 18, Kraków 1960, 272 s.

Opisano geografie Pienin, ich powstanie, szatę roślinną, świat zwierzęcy, działalność człowieka, wczasy i turystykę, Pieniny jako park narodowy i międzynarodowy; dodano indeks nazw botanicznych i zoologicznych oraz streszczenie angielskie.

STROJNY WŁADYSŁAW, Pieniny [seria:] Przyroda polska, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, wyd. 2, 185 s.

Podano charakterystykę fizjograficzną Pienin, powstanie Pienin i Przełomu Dunajca, przyrodę w ubiegłych epokach, charakterystykę i osobliwości flory i fauny; omówiono działalność człowieka w Pieninach, Pieniński Park Narodowy, rezerwaty i pomniki przyrody, szlaki turystyczne; dołączono piśmiennictwo oraz indeks nazw roślin i zwierząt.

VOLOŠČUK IVAN (red.), Pieninský národný park [= Pieniński park narodowy (na Słowacji)], AKCENT, Banská Bystrica 1992, 382 s.

Opisano przyrodę Pienin i Spiskiej Magury: położenie, geologię; rzeźbę terenu, klimat, wody, gleby, rośliny, zwierzęta; omówiono działalność człowieka: jego historię, osadnictwo, gospodarkę rolną i leśną, łowiectwo, rybactwo i turystykę; omówiono ochronę przyrody, w tym historię poznawania przyrody Pienin i Pieninsky narodny park (PIENAP); dodano streszczenie w języku niemieckim i angielskim.

WIKTOR JAN, Pieniny i Ziemia Sądecka, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1956, wyd. 3, 536 s.

Zbeletryzowane opracowanie krajoznawcze o ziemi pienińskiej i sądeckiej z mocno zaznaczonym wątkiem historycznym i folklorystycznym.

ZARZYCKI KAZIMIERZ (red.), Przyroda Pienin w obliczu zmian, „Studia Naturae” 1982, ser. B, 30: 1-572 s.

Opisano fizjografię, florę i faunę Pienin, biotopy lądowe i wodne, gospodarkę i osadnictwo, ochronę przyrody, turystykę, budowę zapory i przypuszczalny wpływ na przyrodę.